

Jørgen Estrup (RV):

I et vist omfang kan man sige, at vi allerede har taget luften ud af denne debat, da vi havde den boligpolitiske redegørelsesdebat den 22. november 1989, og meget af det, der ligger i boligbyggeriloven, er da også teknik, omprioritering, finansieringsregler osv., men der er selvfølgelig også nogle signaler, og det er måske nok dem, man skal hæfte sig mest ved.

Der er vel først og fremmest et signal om, at vi skal ændre noget på boligområdet; det synes jeg er det vigtigste at bemærke i denne sammenhæng.

Det er for det første et signal om en opbremsning i byggeriet, og det, som Folketinget kan styre, er jo altså det støttede byggeri. Men den opbremsning, der er tale om, er selvfølgelig generel, og det kan der være god grund til, når man kan se undersøgelser som den, vi har set bl.a. fra kommunernes forskningsprojekt, der peger på mætningsstendenser allerede på denne side af århundredskiftet.

Men det er naturligvis også en påpegning af, at boligområdet bruger store offentlige ressourcer, og at det ikke er tiden at fortsætte det uændret. Det er klart, at vi her er ovre i finanslovstoffet, og jeg kan ikke lade være med at udtrykke en vis forundring over den frejdighed, hvormed Fremskridtspartiet indgår finanslovsforlig og derefter åbenbart ikke har finanslovsforlig, men siger: Det må vi jo tale om. Det viser lidt om Fremskridtspartiets situation.

Jeg synes derimod nok, at man skal hæfte sig meget ved, at de forslag, der her er tale om, allerede var lagt frem i forslag til finanslov for 1990, og der er jo kun mindre ændringer på dette punkt. Det er altså det, som regeringen havde peget på fra starten.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at de kvotereduktioner, som man her ser dels på det almennyttige og dels på ungdomsboligområdet, i høj grad er præget af argumenter omkring mætningssituationen. Det er klart, at man ikke kan bremse det støttede byggeri op den dag, hvor man har set, at markedet er mættet, man må nødvendigvis og fornuftigvis gøre det inden. Derfor er det rimeligt nu i begrænset omfang gradvis at foretage reduktionen.

For ungdomsboligerne kan man jo med rette sige, at der er områder, hvor vi kan se, der er mangler – det kan vi se i København og på Frederiksberg, en stor uddannelsesby. Vi ved jo

godt, at det i lang tid har været sådan, at her ønsker de kommunale myndigheder faktisk ikke at bygge ungdomsboliger. Men der er jo ikke megen grund til at opretholde en kvote, for at man kan få lov til at bygge i Sønderjylland, hvor man ikke har efterspørgsel, og derfor er det et rimeligt udgangspunkt, at man nu foretager en delvis begrænsning af kvoterne på dette område.

For andelsboligernes vedkommende er situationen, at vi allerede sidste år vedtog at begynde en reduktion af rentebidraget, og det vil sige, at man år for år i modsætning til det almennyttige byggeri optrapper beboernes egenbetaling.

Og så er det jo, som alle, der har læst forslaget til finanslov, vil vide, klart markeret fra regeringens side, at man er villig til at overveje at bytte almennyttige lejligheder ud med dele af andelsboligkvoten. Problemet er blot – og det er jo grunden til, at det ikke er sket – at der ingen penge er at hente på finansloven, og det er i virkeligheden den store forskel på dette område. Man kan ikke spare én krone på finanslov 1990 ved at stryge en andelsbolig. Dette er ren ideologi, og det synes jeg fru Kirsten Jacobsen og Socialdemokratiets ordfører skulle erkende i forening, nu hvor de er så enige på dette punkt.

Lad mig så blot føje til, at når det gælder rammebeløbet, er der tale om en fastfrysning og om initiativer til ændring af den måde, rammebeløbet styres på. Jeg har læst i bemærkningerne, at man vil overveje tillægssystemet, og deri ligger naturligvis, at dette kan rumme en del problemer, og at der er grund til at se, om man i det forslag, man nu har fremsat, har fundet den helt rigtige udformning. Vi ved jo alle sammen, at der ligger en betænkning til grund for dette arbejde, og at der i denne betænkning er peget på nogle muligheder, men at man måske knap nok var færdig med arbejdet. Så jeg synes, der er god grund til at påpege, at man skal finde den rigtige tekniske udformning for rammebeløbet i de kommende dage og uger, inden denne lov sættes i værk.

I øvrigt kan jeg på Det Radikale Venstres vegne anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Først et svar til Socialdemokratiet. Det er ikke sådan, at en kvotereduktion for de private